

TE GAST

Verkeerssnelheid verdeelt bewoners

De haren staan mij recht overeind en de tenen zitten mij krom in de schoenen als ik de berichten lees in de *Leeuwarder Courant* over de „onveiligheid” van de Oudebildtdijk. En dat overkomt niet alleen mij, maar de overgrote zwijgende meerderheid van de bewoners van de dijk.

Het is niet waar, de dijk is niet onveiligler dan andere wegen. De 30 kilometer-groep wil dit wel graag zo overbrengen en de leden betrekken tot mijn spijt de ongevallen die hier gebeuren daarbij. Als je met betrokkenen spreekt, hoor je dat zij wel weten dat snelheid niet het probleem was. De oorzaak moet meer gezocht worden in de onbekendheid met de dijk. En daar ligt een stukje verantwoordelijkheid voor de mensen zelf.

De kilometergrens van 60 kilometer per uur was totaal geen probleem voor de meeste bewoners. Doordat ik in het bestuur van Streekbelang Oosten Westhoek heb gezeten, heb ik de kans gehad de notulen vanaf 1960 door te lezen. Vanaf de eerste vergadering wordt er al geklaagd over de snelheid, maar altijd door dezelfde groep mensen. Mensen die hier van buitenaf zijn komen wonen, omdat er geadverteerd werd met „stiltegebied, rust en ruimte”.

Het is een landbouwgebied met trekkers, vrachtauto's, bietenrooiers, enz. Dat er seizoensgebonden drukte is, is logisch. Er

Deze groep kwam hier van buitenaf

wordt vergeten dat deze landbouwbedrijven hun werk moeten doen. Deze klagers hebben er ook problemen mee dat boeren en loonbedrijven soms 's avonds na 22.00 uur moeten doorwerken, omdat landwerk weersgevoelig is en als je dan een keer kunt doorwerken, gaan ze klagen over 'geluidsoverlast'.

Boeren en loonwerkers liggen zelf ook liever in bed, maar het werk moet gedaan worden in een vaste periode en het weer laat zich niet regelen. Dat de dijk en ook de ramen van de huizen soms grijs van de modder zijn,

hoort ook bij dit landbouwgebied.

De veiligheid blijft een punt, de dijk is niet breder en kan niet breder gemaakt worden. Ik woon hier en weet dat je soms met je auto achter een landbouwvoertuig moet blijven hangen of voor zo'n machine aan de kant moet, maar hoe vaak gebeurt dit nou echt? Als er ruimte is om uit te wijken, doen ze dat heus wel om andere weggebruikers voorbij te laten gaan.

Kinderen die hier opgroeien, weten hoe ze zich moeten gedragen in het verkeer op de dijk. Dit wordt hen van jongs af aan bijgebracht. En als het de dijk niet is, dan is er wel een sloot of iets anders 'gevaarlijks' waar ze mee moeten leren omgaan. De dijk heeft bijzondere aantrekkingskracht waar ook zondagsrijders van meegenieten.

Deze groep is na de laatste aanpassingen veel kleiner geworden. Er toeren minder mensen en fietsers durven niet meer over de dijk te fietsen, omdat ze zich niet meer veilig voelen door de aangebrachte hoge randen. Hierdoor kun je niet meer uitwijken, maar val je om. Vooral oudere mensen klagen hier over en missen hun rondje dijk.

De weggebruikers die te hard rijden, zijn volgens onderzoek vaak de bewoners zelf. Dit geeft wel aan dat de meerderheid niet achter de 30 km/u staat, maar gewoon vasthoudt aan 60km/u. Door het gezeur van de bezwaarmakers is er een tweedeling ontstaan en dit is mijns inziens een groter probleem voor onze gemeenschap dan de snelheid en andere dingen op de dijk waarover ze klagen.

Buren hebben ruzie en wisselen geen woord en het loopt soms hoog op. Zeker als de 30 kilometer-groep meent zelf het verkeer te moeten handhaven en op de dijk gaat staan als er auto's aankomen. Dit is pas echt gevaarlijk en dat is vragen om ongelukken! Met tolerantie, geduld en een goed gesprek komen wij verder dan met wat voor regeltjes ook!

RENNIE STEENSMA
Sint Jacobiparochie

Oudebildtdijk. FOTO HOGE NOORDEN/JAAP SCHAAF